

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **P. P.**
bytem X

proti

žalovanému: **Dětský domov a Školní jídelna Sázava**
sídlem Benešovská 7, Sázava
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Drumevem
sídlem Vodičkova 33, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o poskytnutí informací

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) doručenu soudu dne 14. 10. 2020 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného.
2. Žalobce uvedl, že dne 25. 6. 2020 požádal prostřednictvím e-mailu žalovaného o poskytnutí informací. Konkrétně žádal o poskytnutí své pracovněprávní dokumentace (je totiž bývalým zaměstnancem žalovaného), a to všech pracovních smluv, písemností týkajících se ukončení pracovního poměru a pracovních výkazů za měsíce září 2019 až březen 2020. Žalovaný mu poskytl pouze část požadovaných informací, a proto žalobce podal dne 25. 9. 2020 proti jeho postupu stížnost. Žalovaný však nepostupoval podle § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), tedy požadované informace ani neposkytl, ani nerozhodl o odmítnutí žádosti, ani stížnost společně se spisovým materiálem nepředložil nadřízenému správnímu orgánu. V tom spatřoval žalobce nečinnost a domáhal se toho, aby soud žalovanému uložil vyřídit v souladu se zákonem žádost o poskytnutí informací ze dne 25. 6. 2020.
3. Žalovaný se vyjádřil k žalobě tak, že žalobci poskytl veškeré požadované informace, kterými disponuje. Nemohl poskytnout pouze výkazy nepřímé výchovné práce za měsíce únor a březen 2020, kterými však nedisponuje, neboť mu je žalobce nepředal. O tom žalobce vyrozuměl. Žalovaný tedy nebyl nečinný.
4. V podání ze dne 26. 2. 2021 doručeném soudu dne 2. 3. 2021 žalobce sdělil, že žalovaný v lednu 2021 předal stížnost nadřízenému správnímu orgánu, který o ní již rozhodl, a to tak, že ji posoudil jako důvodnou a přikázal žalovanému, aby žalobci poskytl požadované informace, případně postupoval podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný tedy nadále není nečinný. Žalobce z toho důvodu na podané

žalobě již netrvá a žádá, aby soud žalovanému uložil nahradit mu náklady řízení ve výši 2 000 Kč.

5. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
6. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
7. Podle § 60 odst. 7 s. ř. s. může soud výjimečně, jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele, rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.
8. Jelikož vzal žalobce žalobu v plném rozsahu zpět podáním, které nevzbuzuje z hlediska obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení zastavil.
9. O vrácení zaplaceného soudního poplatku rozhodl soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Protože vzal žalobce žalobu zpět před prvním jednáním ve věci, vrátil mu soud část soudního poplatku sniženou o 1 000 Kč. Tato částka bude žalobci vyplacena ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
10. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle níž nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Žalobce žádal, aby soud uložil žalovanému nahradit mu náklady řízení, a to zaplacený soudní poplatek. Soud tedy zvažoval, zda není na místě postupovat podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Žalobce uvedl v podání, jímž došlo ke zpětvzetí žaloby, že žalovaný „na základě zásahu soudu (vyjádření k žalobě) narovnal svou nezákonnost – nečinnost ve věci“, a to tím, že ji předal nadřízenému správnímu orgánu, který shledal stížnost důvodnou. Již na tomto místě je třeba uvést, že pouhé vyřízení stížnosti proti postupu žalovaného podané žalobcem podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím nepředstavuje pozdější chování žalovaného, jež by bylo možné zohlednit při rozhodování o nákladech řízení ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Nadřízený orgán rozhodoval pouze o podané stížnosti, nikoliv o původní žádosti o poskytnutí informací. Žalobce přitom nespecifikoval, zda poté, co nadřízený orgán rozhodl o stížnosti, byla rovněž žalovaným vyřízena jím podaná žádost ze dne 25. 6. 2020. V tomto ohledu nic netvrdil ani nedoložil, zda mu žalovaný po podání žaloby poskytl nějaké další informace nebo zda vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím. Ostatně i žalovaný již ve vyjádření k žalobě připustil, že se sice dopustil pochybení, pokud předmětnou stížnost nepředložil nadřízenému orgánu ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, avšak současně tvrdil, že všechny dostupné informace (listiny), kterými disponoval, již žalobci poskytl.
11. Soud se proto zabýval i otázkou, zda žaloba byla podána důvodně, a nakolik tedy bylo zpětvzetí žaloby učiněno pouze pro pozdější chování žalovaného (srov. Kühn, Z., Kocourek, T.: *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 60, bod 13). Ze správního spisu je zřejmé, že žalovaný, ačkoliv skutečně postupoval v rozporu s § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, žalobci postupem času poskytl podstatnou část jím požadovaných informací (listin). Pouze pokud jde o výkazy nepřímé výchovné práce za měsíce únor a březen 2020, sdělil, že jimi nedisponuje, neboť mu je žalobce neodevzdal. Výslovně to žalovaný uvedl v přípise ze dne 2. 10. 2020,

kterým reagoval na žalobcovu stížnost ze dne 25. 9. 2020. Přípis ze dne 2. 10. 2020 je tak třeba považovat z materiálního hlediska za rozhodnutí, jímž byla žalobcova žádost o poskytnutí informací zčásti odmítnuta, neboť je z něj zřejmé, že žalovaný nemůže část požadovaných informací poskytnout a z jakého důvodu. Ačkoliv formálně nebyl tento přípis označen jako rozhodnutí, z materiálního hlediska jde o rozhodnutí ve smyslu § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť je z něj zjevné, že poskytnutí části informací bylo žalobci upřeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2020, č. j. 9 As 24/2020-30). Za daných okolností nelze než konstatovat, že i přes formální nedostatky postupu žalovaného byla žalobcova žádost o poskytnutí informací vyřízena, a to zčásti tak, že požadované informace byly fakticky poskytnuty, a zčásti tak, že žádost byla odmítnuta. V této souvislosti je třeba poukázat i na skutečnost, že žalovaný opakovaně nabízel žalobci smírné řešení situace (např. ve sděleních z dnů 13. 7. 2020, 17. 9. 2020 a 2. 10. 2020), které by bylo s ohledem na povahu sporu a požadovaných listin adekvátnější. Žalobce na tuto nabídku nereagoval a pouze opakovaně poukazoval na to, že mu nebyly poskytnuty všechny požadované informace (listiny). V žádném ze svých podání adresovaných žalovanému však neupřesnil, jaké listiny mu nebyly poskytnuty, ač o to byl žádán. Jaké listiny mu nebyly poskytnuty, žalobce nespecifikoval ani v žalobě. Za daných okolností je tedy soud toho názoru, že žalovaný svým postupem (byť formálně nesprávným) vyčerpal předmět žádosti o poskytnutí informací, která tak byla v celém rozsahu vyřízena již před podáním žaloby. Soud proto nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. března 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu